

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 470. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828528096/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

Toldkontrolløren sagde: Han, Borgmesteren, som har gjort alle de Eksamenskunster — han véd s'gu, at det gaar til med Lodder.

Byfogdens Formands Enke, hvis ældste Søn kun havde Haud illaudabilis til sin juridiske Eksamen, sagde:

— Borgmester Bøgedal har Ret, Aand og Eksamenstærdighed er saa ubyre forskellige Ting . . . Ferdinand, min Søn, har saa mange Interesser . . . for Lektüre . . . for fransk Literatur . . . for engelsk Sport.

Byfoged Bøgedal gik sin rolige Gaag. Hans opdukkende Popularitet dukkede snart ned, og han gjorde ikke Spor af Forsøg paa at gribe den.

Alle blev enige om, at ingen kunde faa fat paa ham.

— Ved Gud i Himlen en Gaade! sagde hans Formands Enke ved en Middag hos Provstens . . . han mangler vist Troen.

Provsten sagde alvorligt: Det véd ingen.

XVII.

Iført en umoderne foret Silkepels og under den en ligeledes umoderne brocheret Silkekjole, i sort Fløjelshat med tæt Slør gik Birgitte Kerneliussen i en stoisk Heltindes Stemning, i den fugtigtaagede Morgenstund til Byfogedkontoret, bankede paa, kom ind i et stort Værelse, hvor en enlig Mand sad og skrev ved den ene Side af et stort Pultkompleks med Plads til tre paa hver Side.

Det buldrede i Kakkelovnen henne i en hel mørk Krog i det store Rum. Der laa en tør, stram Lugt af Papir og Lak over det hele. Hun snappede efter Vejret, inden hun fik spurgt, om Byfogden var at træffe.

Den enlige skrivende Kontorist sendte hende et Blik paa skraa op fra Folioarkene, studsede lidt og sagde:

— Jeg skal høre ad — bankede paa en Dør, gik ind ad den, kom tilbage, nikkede og pegede mod Døren, følgende Birgitte med et langt Blik. Det var dog sært: En besløret Kvinde . . . hun saa ikke ganske ud som andre . . . og paa denne Tid! Hm!

Det Værelse, Birgitte kom ind i, Byfogdens eget Kontor, var noget løjerligt. Først to høje Reoler fra Loft til Gulv. De